

9 Σεπτεμβρίου 2017

Υπερπροστατευτικοί γονείς

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Γράφει ο Γιάννης Ξηντάρας - Ψυχολόγος

Όλοι οι γονείς αγαπάμε τα παιδιά μας. Όλοι θέλουμε το καλό τους. Θέλουμε να καμαρώνουμε, να είναι καλά, γερά και υγιή, να είναι καλοί και χρήσιμοι άνθρωποι. Μέχρι εδώ καλά..(γιατί όχι;).

Έχουμε αναρωτηθεί όμως αν αντέχουμε την αποτυχία; Την αποτυχία τους και την αποτυχία μας; Αντέχουμε να διαψευστούν οι προσδοκίες μας, έστω και μια φορά; Να μην είναι καλοί μαθητές ή έστω να είναι μέτριοι, να κάνουν κάποια λάθη, να κάνουν βλακείες ή ακόμα περισσότερο να πάθουν κάτι, να πέσουν, να χτυπήσουν, να αρρωστήσουν;

Όχι αυτό δεν το αντέχουμε (ίσως να μην το αντέχουμε ούτε καν να το διαβάζουμε σε αυτές τις γραμμές). Κι όμως σε αυτή τη ψυχολογική δυσανεξία οφείλεται συνήθως η υπερπροστατευτικότητα: δεν αντέχουμε την ιδέα του «κακού» για τα παιδιά μας γι' αυτό σπεύδουμε να τα προστατεύσουμε, πριν από αυτά για αυτά, από κάθε κακοτοπιά. Μην πάθουν, μην μάθουν, μην, μην, μην...

Ως ένα βαθμό αυτό είναι το φυσιολογικό, το αναμενόμενο και απολύτως υγιές να κάνει ένας γονιός. Το πρόβλημα με την υπερπροστατευτικότητα ξεκινάει όταν η αγωνία και η επακόλουθη «προστασία» φτάνουν σε υπερθετικό βαθμό. Όταν φτάνουμε στο σημείο να μην αφήνουμε το παιδί να κάνει τίποτα ή σχεδόν τίποτα για να μην εκτεθεί σε κανένα κίνδυνο, όταν δεν το αφήνουμε να βγει από το χρυσό κουκούλι που δημιουργήσαμε για εκείνο, για το καλό του...

Τα παιδιά όμως με αυτό το τρόπο τα καθελώνουμε σε ένα πρώιμο στάδιο ανάπτυξης, ασφαλές μεν, ανώριμο δε για να αντιμετωπίσουν τις εκάστοτε προκλήσεις της ηλικίας τους. Έτσι ξεκινάει ένας ανατροφοδοτούμενος φαύλος κύκλος όπου όσο πιο ανέτοιμος είναι κανείς τόσο πιο πολύ προστασία χρειάζεται και πάει λέγοντας....

Εν κατακλείδι, κατανοώντας τη δυσκολία, θα πρέπει να δίνουμε στα παιδιά τον κατάλληλο, τον απαραίτητο χώρο, ώστε κάθε φορά να αναπτύσσονται και έτσι σιγά-σιγά να μπορούν να αναλάβουν τα ίδια την ευθύνη του εαυτού τους. Να γίνουν δηλαδή ώριμοι ενήλικες και υπεύθυνοι πολίτες.

Ο Γιάννης Ξηντάρας είναι πτυχιούχος Ψυχολογίας από το Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Επιστημονικός Υπεύθυνος στο Κέντρο Συμβουλευτικής και Ψυχολογικής Υποστήριξης «Επαφή». Μέλος της Ελληνικής Εταιρείας Εφηβικής Ιατρικής & του Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων. Το κέντρο «Επαφή» βρίσκεται στο Σταυρό της Αγίας Παρασκευής, λίγα μόλις λεπτά μακριά από τις περιοχές Αγία Παρασκευή, Χαλάνδρι, Γέρακας, Χολαργός και Παλλήνη.

Πηγή: blog.nowdoctor.gr